

אני "מגדיר" את עצמי...

דו"גאן ושומאכר הגיעו לישראל

— אינני מבין אותך — אמר לי אחד מידידי, עסקן מפלגתי חותיק — בחור בגילך, בימים כאלה... איך אפי שר שלא תשתייך לאף מפלגה? נו באמת, — איך יכול אדם להסתובב כן, לפרוק עול, הייתי אומר. נו טוב, — אני מבין שאינך רוצה להיות פעיל, אין לך נטיה לעבודה ארגונית מפלגתית. אבל איך אפשר שאדם לא יגדיר את עצמו? הרי כל אדם צריך סוף סוף להחליט לאיזה מחנה הוא משתייך. אינני רוצה להשפיע עליך להכנס למפלגתי, אני מדבר מנקודת ראות רחבה יותר: הגיע הזמן שתגדיר את עצמך!

שני הקומיקנים הפולריים דו"גאן ושומאכר כבר ישבו במשך אחת עשרה שנה על מזו"ר דותיהם ברוסיה ובצרפת, עתה הגיעה השעה לדרת מן המז"ר וזרות הללו זלפי תוח אותן. נקד וזה שיעשו זאת בישראל.

הדברים הללו לא עברו בלי השפעה. לאחר שהרהרתי בהם נוכחתי שמכמה בחינות צודק חברי. הנה אני לי נוצר מצב עדין: ידידי מחוגי היר מין סבורים שמשום שאינני נמנה על מחנם, מסתמא אני "אדום", ולעומתם ידידי מחוגי השמאל סבורים שמשום שאינני נמנה על מחנם מסתמא אני "ימני". חושדים בי בנטיית שונות, ואחרים מנסים להשפיע עלי להצטרף למפלגתם, בקצור: אין לי שקט ומנוחה. והרי את כל זאת יכול אני למנוע בנקל: אגש למועדון מפלגה, שתי תמונות, ומיד "פנקס-חבר" בידי — והיני "מוגדר", שוב לא ינסו טפוסים שונים ל"ארגן" אותי, ולא ייחסו לי דעות והשקפות שאינן כחובות שחור על גבי לבן בעתונת של מפלגתי, והכל יבוא על מקומו בשלום. ערב אחד יצאתי לעיר במטרה לבקר בשנים או שלושה מועדוני מפלגות, ולאחר שצעמתי על אפיון, אבחר בקרובה לרוחי ביותר, מן המועדון הראשון שנקרה בדרכי בקע אור רב ונשי מעדד שירה צורמת. הסתכלתי לחוכו מבעד לחלון וראיתי חבורת נערים ונערות מקפצת ושרה. "הללו צעירים מדי בשבילי", חשבתי, והתרחקתי מן המקום. מועדון שני שכן בקומה השנייה ועשה רושם סולידי יותר. מצאתי מאת ועלונים שונים. השעה היתה מוקדמת ובמועדון היו רק אנשים ספורים, שהסתודדו בפנות. החלטתי לסקור את כל אשר מסביבי. הסיסמאות משכו את העין ביותר. על קיר אחד התנוסס המשפט: "תן לי חבר את ידך המיובלת". ועל קיר שני: "יפפר על עמו". ומתחת באותיות קטנות יותר: "אשרי הגבר הצניע לכת". ועוד כמה סיסמאות כגון: "מלכות טועלים במדינה מסורתית", "יבוא הון זר לארץ!". "בוז לקפיטליזמוס" וכן היו תלויות על הקיר כמה מודעות המכריזות על כינוסים והרצאות. הסיסמאות הללו הוכיחו שמפלגה זו ירדעה את דרכה, ומראה חבריה נשע רגש של בטחון שהפעם נקלעתי לחבריה הוגנת. נגשתי אליהם ואמרתי את מטרתי באי.

ב. לעמוד במבחן האינטליגנציה; ג. הועד בישיבתו יחליט אם מתאים האיש. באם התשובה תהיה חיובית, על המתקבל להביא שלוש תמונות: אחת בפרופיל, השניה באמפאס, והשלישית בבגדים. לאחר התשלום המ קובל יקבל את פנקס-החבר. ובכך נתחיל בשאלון.

הוא הושיט לי שאלון ארוך. שאלון כניסה למפלגה כל המוסר את תוכן השאלון, או חלק ממנו, לאדם בלתימיימן, עובר על התקנות. השם... (לפני ואחרי השנוי לע"ב רית)...

הגיל האמיתי... הכתובת האורחית... א. השכלה (למחוק את המיותר).
1. השכלה עצמית (בכתיקה וכו').
2. רומנים זעירים.
3. קורסים בכתיב.
4. ספרות בלשית.
5. חוסר-השכלה.

ב. עבר פוליטי (למחוק את המיותר)...
1. סוציאליזמוקרטי.
2. טרוצקיסט.
3. פצפיסט.
4. אנארכיסט.
5. רבולוציונר.

ג. עבר ציוני... (למחוק את המיותר).
1. תרומות לקופת "ר" מאיר בעל-הנס".
2. רכישת כתבי הרצל.
3. השתתפות באסיפות.
4. הפגנות אנטיבריטיות.
5. השתתפות ב"מצבים צבאיים".

ד. עבר ארגוני (למחוק את המיותר).
1. שיחות עם פועלים.
2. חיכוחים בבית-הספר.
3. פעילות בבתי-הקפה.
4. ארגון נשפיות, נשפים וכו'.
5. ארגון חיי משפחה.

וכן עוד כמה סעיפים היו בשאלון הארוך לאחר שמחקתי את כל המיותר וחתמתי את שמי, הגשתי ברטט מיוחד את השאלון למזכיר. הוא גטל אותו ולאחר שהסמינו באחת ממגרותיו פתח ואמר: — ועכשיו ניגש למבחן האינטליגנציה...

— תסלח לי, אדוני המזכיר, אבל אני כבר מרגיש לא טוב... מסתובב לי הראש... — אני אשאל אותך עוד כמה שאלות, אולי זה יעבור. — לא, אני מוכרח ללכת הביתה. — חלילה וחס! אתה התחלת לדיבר על ענין "חגוג ליחסים" ודבר זה מענין אותי מאד. אני הייתי רוצה שא תה תקבל על עצמך להודיך את החוג הזה, במקרה שהועד יאשר אותך כחבר המוכן הנך? — חבר אדון, אני לא מוכן... אני כבר מבולבל לגמרי... שלום... וכך עזבתי את המועדון. אחרת ערב שוב לא יצאתי מחדרי קראתי בספר ולאט לאט עזבני כאב-הראש. שוב נשארתי "בלתי-מוגדר". אלא שעכשיו, משום מה, לא הצטערתי על כך.

מחלקת החלטות לפי אגף

שד בית מסחרנו תתפור לך חליפה ממדאי האררי גים שיה (גם, "לכד") או מארינג, בגזרה הידועה ובעבוד המעודה שד

אגף

ירושלים, תל-אביב, חיפה